

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

Glasiilo Slovencev v Argentini

Leto LXXXII | 28. avgusta 2023 - Buenos Aires, Argentina | Št. 14

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

OBCNI ZBOR *Zveze slovenskih mater in žena*

Ko smo se po počitnicah prvič dobile na redni seji smo se pogovorile o potrebi, da določimo nov odbor, saj po pandemiji nismo mogle dobiti novih, mlajših sodelavk. Vse gospe, kot cela skupnost, kažejo zanimanje in rade sodelujejo z delom Zveze v lokalnih odsekih, težje je pa pridobiti članice za centralni odbor.

Tako smo na seji junija meseca dobile nov odbor. Kot predsednica je prevzela odgovornost Metka Erjavec Tomazin, delo tajnice Alenka Prijatelj, blagajničarka bo naprej Marjetka Rožanec Dobovšek.

Krajevne odseke pa zastopajo: predstavnica Slovenske Pristave Mariči Dolinšek Conde, za Naš dom San Justo Nežka Lovšin Kržišnik,

za Slovenski dom San Martín Polona Marolt Makek, za Slovensko vas pa vedno sodeluje g.Toni Burja.

Dobrodelno delo se redno vrši vsak mesec, ko se razdelijo mesečne podpore 13 rojakom, za katerega tudi lokalni domovi prispevajo denar, ki so ga prejeli v dar. Vsako leto se razdeli 18 zimskih in božičnih paketov. Vse to se krije z darovi, ki nam jih v ta namen darujejo naši rojaki ter z dvema nabirkama: za materinski dan na tretjo nedeljo v oktobru in decemberska ali Miklavževa nabirka. Zato se danes vsem prav lepo zahvaljujemo in prosimo, da še naprej podpirajo naše delo za potrebne rojake.

ZSMŽ

ODZIV NA PISMO ZEDINJENE SLOVENIJE

Spoštovani gospod Komar,

v imenu predsednika Vlade Republike Slovenije, dr. Roberta Goloba, se vam in vsem članom društva Zedinjena Slovenija v Argentini iskreno zahvaljujemo za izraze podpore in solidarnosti. Že misel na to, da ob tej nesreči, kot je v samostojni Sloveniji ne pomnimo, nismo sami, nam veliko pomeni. Še toliko bolj, če podpora prihaja od naših rojakov, ki lahko dogajanje opazujete samo od daleč.

Zagotavljamo vam, da je Vlada Republike Slovenije naredila vse, da je v tistih najhujših dneh zaščitila državljanke in državljane in jim priskočila na pomoč z vsemi razpoložljivimi silami na terenu. Zagotovili bomo vse potrebno, da bodo prebivalke in prebivalci tudi v nadaljevanju dobili potrebno pomoč in da se bodo naša življenja počasi vrnila v stare tirnice. Pa vendar nas je ta nesreča tudi nekaj naučila. Da moramo stopiti skupaj in si pomagati, saj smo samo tako lahko močnejši. Kadar je to najbolj potrebno, znamo to storiti predano in s srcem.

Priložnosti, da smo solidarni, so vsak dan. Vlada Republike Slovenije je hvaležna vsem, ki na kakršenkoli način pomagata prizadetim v poplavih.

Z najboljšimi željami pozdravljamo vse rojake in rojakinje v Argentini!

mag. Jadranka Gustinčič | NAMESTNICA VODJE KABINETA
REPUBLIKA SLOVENIJA - KABINET PREDSEDNIKA VLADE

ODBORI NAŠIH DRUŠTEV *v letu 2023*

DRUŠTVO ZEDINJENA SLOVENIJA

Predsednik: Jure Komar
Podpredsednika: Pavel Brula, Andrej Golob
Tajnik: Karel Groznik
Blagajničarka: Veronika Urbančič Erjavec
Odborniki: Mirjam Oblak, Mariana Poznič, Edvard Kenda, Martin Križ
Šolska referentka: Luciana Servin
Duhovni vodja: Franci Cukjati
Nadzorni odbor: Štefan Godec

SLOVENSKI DOM – CARAPACHAY

Občni zbor: 26. 03. 2023

Predsednik: Damijan Ahlin
Podpredsednik: Maks Skarlovnik
Tajnica: Malena Cane Tomšič
Blagajničarka: Mojca Pirc
Kulturna referentka: Marjana Pirc
Gospodar: Jože Mokorel
Odbornice: Lučka Pirc, Veronika Samsa
Namestniki odbornikov: Marija Skarlovnik in Tomaž Ahlin
Nadzorni odbor: Janez Žnidar, Frido Klemen, Pavla Petelin, namestnik Martin Jeretina

SLOVENSKI DOM – SAN MARTIN

Občni zbor: 26. 03. 2023

Ožji odbor sestavljajo predsednik: Marko Škulj; podpredsednik: Tomi Kastelic; tajnica: Lučka Makek; blagajničarka: Monika Verbic Leber; 1. član odbora: Ivan Dimnik; 2. članica: Brigita Leber; 1. nadomestni član odbora: Marjan Boltežar; 2. nadomestni član odbora: Viktor Leber.
Nadzorni odbor – 1. član: Ivan Medvešček; 2. članica: Magdalena Belec; 3. član: Toni Kastelic; 1. nadomestna članica: Regina Truden Leber.
Zastopniki ostalih organizacij – gospodarji: Tone Belec, Rudi Dimnik; kuhinja: Brigita Leber; odbor staršev Rožmanove šole: Andreja Boltežar; Z.S.M.Ž.: Polona Makek; farni svet: Janez Filipič; pevski zbor: Toni Podržaj; Mladina: Niko Leber (predsednik).

SLOVENSKI DOM

Občni zbor: 14. 05. 2023

Odbor sestavljajo: Pavel Brula, Aleks Kastelic, Janko Koželnik, Ariel Mazieres, Mari Miklavc, Mariana Poznič, Marko Selan, Alenka Smole, Gabi Tomazin, Dani Vasle, Neda Vesel
Nadzorni odbor: Lojze Kočar, Jože Lenarčič
Duhovni vodja: g. Franci Cukjati
Farni odbor: Jože Oblak
Slomškova šola: Jani Kocmur
Za Mladce in mladenke: Natalija Podržaj, Saši Selan, Andrej Kavčič, Matija Kočar
Za Mladino: Viki Kastelic, Tomi Selan

DRUŠTVO SLOVENSKA VAS - LANUS

Občni zbor: 9. 03. 2023

Predsednica: Kristina Grbec Žitnik
Podpredsednica: Luciana Servin Čec
Tajnik: Franci Sušnik
Blagajničarka: Sonja Gerkman
Gospodar: Valentin Grbec
Kulturni referent: Dani Grbec
Knjižničarka: Helena Cerar
Športni referent: Bruno Cruz Rozman
Gradbeni referent: Federico Cerar
Odborniki: Vinko Glinšek, Toni Burja CM, Marija Gerkman, Boris Rot
Namestniki odbornikov: Pavla Grbec, Franci Rozman, Andrejka Barle, Marko Zorko
Nadzorni odbor: Franka Požes, Silvija Burja, Pavle Jemec
Namestniki: Andrej Nabergoj, Luciana Zupančič

NAŠ DOM SAN JUSTO

Občni zbor: 26. 03. 2023

Glavni odbor:

Predsednik: Marjan Godec

Podpredsednik: Maksi Malovrh

Tajnica: Sonja Miklič

Blagajnik: Marko Trpin

Gospodinja: Metka Trpin Zafra

Kulturna referentka: Veronika Marinčič

Odbornik: Dani Zupanc

Nadzornik: Toni Rovani

Podnadzornik: Pavel Modic

Širši odbor (pomočniki):

Luka Štrubelj, Pavel Zafra, Lojze Erjavec, Pavli Malovrh, Andrejka Lipušček Bonino

DRUŠTVO SLOVENSKA PRISTAVA

predsednik: Bine Magister

podpredsednik: Edvard Kenda

tajnik: Nevenka Jelenc Čop

pod tajnik: Vinko Lazar

poročila: Miloš Mavrič

blagajnik: Tomaž Žužek

kulturni odsek: Tatjana Rožanec

gospodarji: Marjan Kopač, Marko Čop, Franci Gričar, Daniel Čop

predsednik šolskega odbora: Alberto Klareich

nadzornik in občinske zadeve: Frenk Klemenčič

predstavnik ZS: Andrej Golob, Martin Križ

pastoralni svet: ž. France Cukjati, Dani Čop

legalne zadeve: Andrea Zupanc Magister

SLOVENSKO PLANINSKO DRUŠTVO – BARILOCHE

Občni zbor: 27/10/2018

predsednik: Milan Magister ml.

podpredsednik: Matjaž Jerman

tajnica: Klavdija Kambič

namestnica tajnice: Alenka Arnšek

blagajnik: Marjan Grohar

namestnik blagajnika: Peter Drajzibner

odborniki: Bogdan Bertonec, Milenka Razinger, Aleksander Grohar, Nikolaj Grohar

namestnika odbornikov: Marjan Mavrič, Nataša Grohar

nadzorni odbor: Jože Groznik, Vivod Ana Veronika, Arnšek Ana Victoria

DRUŠTVO SLOVENCEV V MENDOZI

Občni zbor: 14. 05. 2023

predsednik Tine Šmon

podpredsednica Helena Hirschegger

tajnik Matjaž Grintal

blagajnika Helena Bajda in Dušan Engelman

odborniki Ani Grintal, Rezka Novak, Franci Šmon Marjan Bajda in Pavel Šmon

kulturna referenta Fric Šmon in Emil Nemanič

gospodarja Agustin Šmon in German Nemanič

Nadzorni odbor Cvetka Grintal, Miha Hirschegger in Jure Štumberger.

Razsodišče: Stane Grebenc, Majda Nemanič in Janez Štirn.

Zastopniki ostalih odsekov ali organizaciji –

Komuniciranje in socialna omrežja: Karina Marušič, mendoški pevski zbor: Ani Grintal, osnovna šola Sveti Ciril in Metod: Sofia Štumberger, srednja šola in tečaj slovenščine: Rezka Novak, planinski odsek: Bibi Bajda, folklorna skupina: Miri Šenk, luč in zvok: Pavli Nemanič, arhiv in knjižnica: Angelca Čad in mladina: Valentina Šmon.

ZVEZA SLOVENSKIH MATER IN ŽENA

Predsednica: Metka Erjavec Tomazin

Tajnica: Alenka Prijatelj

Blagajničarka: Marjetka Rožanec Dobovšek

za Slovensko Pristavo: Mariči Dolinšek Conde

za Naš dom San Justo: Nežka Lovšin Kržišnik

za Slovenski dom San Martin: Polona Marolt

Makek

za Slovensko vas pa č.g. Toni Burja

SLOVENSKA MLADINA V ARGENTINI

Niko Oblak

Alenka Modic

Paula Urbančič

Joaquín Conde

Cintija Magister

Lourdes Kocjančič

Mora Čeč

Igor Zupanc

Andrej Kavčič

IN MEMORIAM | *msgr. Mirko Grbec* (1938-2023)

V ponedeljek, 8. avgusta 2023, je v Lanúsu (Buenos Aires) umrl prelat msgr. Mirko Grbec. Duhovniško službo je opravljal več kot 56 let, od leta 1975 je bil glavni vodja Marijine legije. Za njegovo delo ga je Vatikan imenoval za papeškega prelata, občina Lomas de Zamora pa ga je imenovala za »častnega meščana«.

Rodil se je 10. julija 1938 v vasi Travnik v župniji Loški Potok. Ni še imel sedem let, ko je maja 1945 vsa družina pred komunizmom bežala na avstrijsko Koroško. V taborišču Špital ob Dravi je obiskoval slovensko osnovno šolo. Leta 1949 se je družina izselila v Argentino. Osnovno šolo je končal pri salezijancih v Buenos Airesu, gimnazijo pa kot gojenec Rožmanovega zavoda v Adroguéju. Bogoslovne študije je opravil v semenišču v La Plati. V duhovnika je bil posvečen 3. decembra 1966 v Lomas de Zamora, v to škofijo se je tudi inkardinal.

Najprej je deloval kot kaplan v župniji San José v Lanúsu, leta 1969 pa je bil imenovan za župnika v župniji Nuestra Señora de Itatí, ki pa ni imela ne župnijske

cerkve ne župnišča. V tej župniji je deloval naslednjih 15 let in tam poleg cerkve in župnišča zgradil še dve osnovni šoli, obrtno šolo, štiri podružnice in osem kapelic. Leta 1984 je bil imenovan za župnika župnije svetega Pavla v Burzacu, kjer je zgradil novo veliko župnijsko cerkev. Leta 1991 je bil imenovan za župnika župnije Nuestra Señora de Luján v Longchampsu, leta 2000 pa je bil imenovan za stolnega župnika v Lomas de Zamora in za škofijskega ekonoma. Zaradi starosti in bolezni se je leta 2015 odpovedal stolni župniji in se vrnil na župnijo Nuestra Señora de Itatí in jo goreče vodil do smrti.

Poleg dela med Argentinci je rad sodeloval s slovensko skupnostjo: večkrat je pridigal na slovenskih romanjih v Lujánu in Lourdesu, obiskoval je slovenske bolnike, rad se je udeleževal duhovniških srečanj ter zvesto spremljal slovenski tisk.

»Padre Mirko« (kot so ga klicali argentinski verniki) je čredo pozival k molitvi rožnega venca: »Potrudite se, da boste vsak dan molili rožni venec«, je govoril. »Gospa nas bo zagotovo poslušala. Molimo, da bi imeli mir v srcu, mir med seboj, mir v domovini«.

IN MEMORIAM | *Mirjanka Voršič* (1933-2023)

Cvetka na grob Mirjanki Voršič

Mirjanka se je rodila v Murski Soboti 14. decembra 1933 leta staršema dr. Francu in Zori Bajlec.

Brezskrbna otroška leta je preživljala s svojimi brati in sestro v domači Murski Soboti. Ko je hodila že v šolo so Madžari zasedli Prekmurje in kar čez noč so v šoli poučevali v madžarščini. V začetku je bilo zelo težko, saj niso nič razumeli, čez čas so se privadili tujemu jeziku. Tako nam je Mirjanka večkrat pripovedovala. Bil je vojni čas in konec je bilo brezskrbnega otroštva.

Vsa družina je leta 1945 odšla v begunstvo. Preko Avstrije so prišli v Italijo. Po različnih begunskih taboriščih so Mirjanka in bratje obiskovali šole. Iz taborišča Trani so preko Nemčije odpluli v Argentino, kamor so prišli maja 1948 leta.

V Argentini je, zopet v neznanem jeziku, nadaljevala in končala šolanje v Colegio Santa Rosa. Leta 1955 se je vpisala na medicinsko fakulteto Univerze v Buenos Airesu, (U.B.A.) in končala tri letnike. Med študijem je spoznala svojega bodočega moža Vladka Voršiča. Poročila sta se leta 1958. Ustvarila sta si dom in lepo družino v mestu Florida, v predmestju Buenos Airesa.

Rodilo se jima je pet otrok. Mirjanka se je prva leta z vso ljubeznijo posvečala samo svoji družini. Vsi otroci so doštudirali in se zaposlili v svojem poklicu.

Po petih otrocih sta dobila še 16 vnukov in 4 pravnuke.

Ko so otroci odrasli se je Mirjanka vključila v delovanje centralne Zveze slovenskih mater in žena in več let delovala v njenem odboru. Približala se je tudi Zvezi v San Martinu in postala za daljšo dobo njena predsednica. Mesto predsednice je kar zahtevno, potrebno je kar nekaj organizacije da vse dobro deluje. Ni bilo lahko, pri tako veliki družini, delovati še v skupnosti, vendar Mirjanka je vse to zmogla. V San Martinu je ves čas sodelovala in se udeleževala sestankov skupaj z možem, dokler Covid-19 ni vsega prekinil. Zadnja leta je z vso ljubeznijo in požrtvovalnostjo skrbela za bolnega moža.

Na žalost je po zelo kratki bolezni 11. avgusta odšla v večnost.

Draga Mirjanka: Bog naj ti obilno poplača za vsa tvoja dobra dela.

Med nami boš ostala za vedno v najlepšem spominu!

Z.S.M.Ž.

SLOVENSKI RAZISKOVALCI NA MEDNARODNEM POLITOLOŠKEM KONGRESU V BUENOS AIRESU

V argentinski prestolnici je v mesecu juliju v organizaciji mednarodnega politološkega združenja IPSA potekalo svetovno srečanje politologov, ki so se ga udeležili tudi raziskovalci iz Slovenije. Med drugim prof. dr. Alenka Krašovec, prof. dr. Damjan Lajh in izr. prof. dr. Meta Novak, vsi iz Centra za politološke raziskave na Fakulteti za družbene vede Univerze v Ljubljani.

Raziskovalci so na kongresu predstavili svoje najnovejše raziskovalne ugotovitve na področju organiziranih posvetovanj pri Evropski komisiji, pomena članstva v interesih združenih ter posebnosti neveljavnih volilnih glasovnic. V okviru temeljnega raziskovalnega projekta Odstiranje javnopolitičnih posvetovanj v fazi oblikovanja EU politik, ki ga financira Javna agencija za znanstvenoraziskovalno in inovacijsko dejavnost Republike Slovenije, pa so organizirali panel na temo Demokracije v Srednji in Vzhodni Evropi, kjer so sodelovali tudi raziskovalni kolegi iz Danske, Združenega Kraljestva in Hrvaške.

Poleg prisotnosti na kongresu so seveda imeli priložnost, da si ogledajo tudi samo mesto Buenos Aires. Pogovarjali smo se z Meto Novak, ki nam je odgovorila na nekaj vprašanj.

RF: O čem je tekla beseda na kongresu, na katerem ste bili povabljeni?

MN: Mednarodno politološko združenje na vsake dve leti organizira svetovni kongres. Na kongresu se imamo raziskovalci priložnost srečati z drugimi politologi, dodatno poglobiti naše raziskovalno sodelovanje ter navezati nove stike in izkoristiti nove priložnosti. Redno se udeležujemo tudi drugih politoloških konferenc predvsem v Evropi, vendar je za navezovanje stikov z raziskovalci iz drugih delov sveta, izven Evrope primernejši svetovni kongres. V okviru kongresa so organizirani številni paneli, okrogle mize in vabljeni predavanja, kjer imamo raziskovalci priložnost deliti svoje raziskovalne ugotovitve kot tudi prisluhniti najnovejšim spoznanjem kolegov. Sama sem se predvsem posvetila tematikam vezanim na demokracijo in interesno predstavništvo.

RF: Kaj pa pomeni vaša prisotnost na tem dogodku za Slovenijo?

MN: Sodelovanje na mednarodnih dogodkih je pomembno predvsem z vidika internacionalizacije in mednarodne vpetosti naše raziskovalne dejavnosti. Seveda pa to hkrati pomeni tudi priložnost za širjenje informacij o tematikah, zanimivih za politologe in drugo zainteresirano javnost, ki so vezane na Slovenijo. Nenazadnje smo predvsem slovenski raziskovalci tisti, ki raziskujemo slovenske politične procese, akterje, institucije, javne politike in druge politološko relevantne tematike. S sodelovanjem na takšnih dogodkih ne dvigujemo le pomena slovenski politološki znanosti, ampak tudi pomen Slovenije kot predmet politološkega raziskovanja.

RF: Bi bilo možno na kratko predstaviti vsebine slovenskih prispevkov?

MN: Raziskovalci s Centra za politološke raziskave Fakultete za družbene vede Univerze v Ljubljani smo na tokratnem svetovnem kongresu sodelovali s tremi različnimi prispevki. Prof. dr. Alenka Krašovec se je v soavtorstvu s prof. dr. Tino Kogovšek posvetila neveljavnim volilnim glasovnicam in dejavnikom, ki pojasnjujejo pojav in število neveljavnih glasovnic. Poseben poudarek sta namenili protestnim sporočilom, ki jih z oddajo neveljavnih glasovnic sporočajo volivci. K analizi neveljavnih glasovnic sta pristopili s kvalitativno metodo, kar je manj običajno. Prispevek je nastal v okviru projekta TrueDem – Zaupanje v demokracijo in evropske institucije programa Obzorje Evropa. Prof. dr. Damjan Lajh je kot vodilni avtor analiziral značilnosti organiziranih odprtih posvetovanj pri Evropski komisiji. Pri tem ugotavlja, da se na organizirana po-

svetovanja deležniki odzivajo v različno velikem številu ter iz različnih držav Evropske unije. Oba prispevka sta bila predstavljena na panelu Demokracija v Srednji in Vzhodni Evropi, ki je nastal pod našo organizacijo in v okviru temeljnega raziskovalnega projekta Odstiranje javnopolitičnih posvetovanj v fazi oblikovanja EU politik. Projekt financira Javna agencija za znanstvenoraziskovalno in inovacijsko dejavnost Republike Slovenije. Sama sem kot vodilna avtorica analizirala pomen članstva v slovenskih interesnih skupinah in pokazala, da v slovenskem kontekstu kljub profesionalizaciji člani ostajajo pomembni pri sprejemanju odločitev v okviru delovanja interesnih skupin. Naj pa poudarim, da naši prispevki niso bili edini prispevki slovenskih raziskovalcev na tokratnem kongresu.

RF: Kaj ste pa še videli v Argentini in kakšen vtis ste na splošno dobili?

MN: Poleg obiska svetovnega kongresa smo imeli tudi nekaj časa za ogled mesta. Naj najprej izpostavim, da nam je res veliko pomenila vaša pomoč (pomoč Roka Finka) že pri planiranju poti v Argentino kot tudi v času našega bivanja v Buenos Airesu. Sicer so nas pa navdušile široke avenije, impresivna arhitektura, barvita La Boca, navdušenje lokalnega prebivalstva nad kulturo ter strast, ki jo gojijo do družbenih vprašanj in športa. In še bi lahko naštevala. Predvsem bi želela poudariti tudi prijaznost ljudi in odlično kulinariko. Navdušilo nas je tako meso, pripravljeno na žaru (asado) kot sladice z dodatkom mlečne karamele (dulce de leche). Nekoliko nas je presenetilo le vreme. Zaradi prehoda iz poletne Slovenije v argentinsko zimo smo mraz še nekoliko bolj občutili. Ampak naslednjič pridemo pripravljeni tudi na to.

RF: Niste imeli seveda možnosti priti do kake slovenske ustanove tu, a priložnosti spoznati slovenskega umetnika pa niste zamudili ...

MN: Že pred prihodom v Buenos Aires smo vedeli, da so priseljenci iz Slovenije v Buenos Airesu v veliki meri ohranili znanje slovenskega jezika in uspešno to prenesli tudi na mlajše generacije. Med samim ogledom mesta pa nas je dodatno navdušilo spoznanje, v kolikšni meri so tudi Slovenci zaslužni za podobo Buenos Airesa, od stadiona La Bombonera do tržnice Abasto. V veselje nam je bilo spoznati tudi slovensko-argentinskega umetnika Marjana Gruma. Njegova dela in muzej resnično pritegnejo oči in navdahnejo. Želeli bi si le, da bi imeli več časa, da bi si njegova dela lahko bolj podrobno ogledali.

RF: Bi še kaj dodali, da zaokroživa ta kratki pogovor?

MN: Gotovo lahko v imenu vseh nas rečem, da nas je obisk Buenos Airesa navdušil. Upam, da bomo kmalu lahko ponovno obiskali ne samo glavno mesto, ampak tudi preostanek Argentine. Še nekaj časa pa nam bo prijeten spomin na Buenos Aires obujal okus mate čaja ter piškotov alfajores, ki smo jih prinesli s seboj v Slovenijo. Prav tako lahko obisk z veseljem priporočim vsem, ki še razmišljajo o tem, ali bi se podali na dolgo pot in obiskali Buenos Aires.

Rok Fink

Lektoriranje: Tjaša Lorbek

VSE NAJBOLJŠE ZBOR SAN MARTIN!

75 let nazaj, prve dni septembra 1948, je Slovenski zbor San Martin, pod vodstvom gospoda Borisa Pavšerja, začel peti pri slovenskih mašah v stolnici sanmartinskega okraja.

Pobudo zanj je dal svetnik Karel Škulj. Po prvi maši za Slovence, v sanmartinski stolnici, na praznik Marijinega vnebovzvetja, 15. avgusta, je rekel rojakom: "Pri prihodnji maši pa moramo imeti že tudi slovensko petje." Te besede so takoj našle velik odmev v srcih nekdanjih pevcev in pevk iz barleškega, senigalskega in tranjijskega taborišča. Spomnile so jih, da so se že na ladji dogovorili, da bodo tudi v Argentini peli. Zato so prosili svojega nekdanjega zborovodjo Borisa Pavšerja, da bi vodil petje pri slovenskih mašah v San Martinu.

Gospod svetnik Karel Škulj je prosil župnika dr. Clovisa, če bi dovolil, da bi za vaje uporabili kakšen prostor v bivši stolnici. Zato dokler v San Martinu še niso imeli svojega skupnega doma, je pevski zbor imel vaje v prostorih sanmartinskega župnišča, v župnijski dvorani v Villa Bosch in v hiši gospoda Pavlovčiča.

Po drugi strani je pa gospod Slavko Rupnik, prvovrstni pevec in organizator, zaprosil gospodično Matildo Kogovšek za spremljavo na orglah, ki so bile na meh. Matilda je že od leta 1915, s komaj 15 leti, bila organistka pri sv. Katarini v Topolu nad Medvodami. Tudi v taboriščih je redno orglala. In ko je prispela v Argentino in se naselila v San Martinu, je rade volje sodelovala pri ustanovitvi pevskega zbora, katerega je pri orglah spremljala nad deset let. Počasi se je nabralo okoli 50 pevcev in pevk, kateri so z veseljem in dobro voljo hodili na vaje.

Poleg cerkvenega petja, s katerim so olupšali svete maše, božične polnočnice, poroke in nove maše, je zbor pričel v svoj spored vključevati posvetne pesmi in nastopati tudi na raznih slovenskih prireditvah, kulturnih in zabavnih. Zborovo delovanje se je razširilo tudi na druge okraje. Prvi zunanji nastopi so bili latinska maša v okraju La Boca, cerkveni koncert v Villa Adelini, priložnostno je pel pri slovenskih mašah v župni cerkvi v Floridi, na mladinski akademiji v čast Brezmadežne v farni cerkvi Santa Julia v Caballito, priredili so Tomčevo spevoigro "Slovenski božič" v cerkvi v Ciudadeli, in še...

Ko so Slovenci v okraju San Martín leta 1960 prišli do lastnega doma, so se začele pevske vaje v tem domu. Z njim je zbor vseskozi sodeloval na vseh verskih in kulturnih prireditvah. Na letnem programu se vrstijo velikonočna sv. maša, obletnica ustanovitve sanmartinskega doma, domobranska proslava, žegnanje ob oble-

tnici prve slovenske maše, kulturni večer "Ob taktu barv" in božični koncert. Leta 1952 so prikazali nekaj prizorov operete "Miklavž prihaja". Zbor je s pesmijo že večkrat pozdravil cenjene goste iz Slovenije, in sicer nadškofe, državne sekretarje, ministre, veleposlanike, kulturnike, gostujoče oktete in zборе. S krajevnimi zbori naše skupnosti je pel na slovenskih dnevih, na srečanjih "Buenos Aires celebra Eslovenia" in pri zahvalnih mašah v buenosaireški stolnici. Na raznih zborovskih srečanjih ali ob kaki predstavitvi slovenske skupnosti je slovensko pesem predstavil tudi argentinski publiki.

Slovenske melodije je ponesel v Brazilijo, Bariloche, Mendoza, Corrientes in v Entre Ríos, v mesto Paraná.

Predstavil se je tudi v cerkvi San Isidro Labrador, v cerkvi San Expedito, na univerzi UNSAM (sedež ob železnici) in UNSAM (glavni sedež v mestu) ob 50-letnici univerze UCA. Pel je tudi v OSMECOM, v kolegiju Agustiananos in v Club Gimnasia y Esgrima.

Danes v zboru skupaj prepevajo kar tri generacije, ki spoštljivo sprejemajo in negujejo bogato glasbeno izročilo prednikov. Ljubezen do petja je od mame, gospe Mimi, podedovala Lučka Marinček Kastelic, ki je zbor vodila in spremljala na orglah 30 let! Ko je gosa Marinček bila noseča in čakala Lučko ji je Matilda prerokovala: "Kar se bo rodilo, bo pevskega rodu". Prav je imela, njen otrok je celo življenje povezan z glasbo. Že leta 1966 je nastopila na peti pevsko – glasbeni prireditvi v San Martinu. Marjan Marolt je napisal: "...prva klavirska točka Lučke Marinčkove – Kuhlauov Rondo – je izredno vžgal. Še majhna Lučka je izreden talent. Slišali smo, da ni samo za klavir tako nadarjena, ampak tudi za druge stvari. Tako si letos še ne upamo trditi, da je to nov čudežni otrok, a vsekakor pričakujemo od nje še precej..." Tudi Marolt je imel prav, Lučka je za slovensko glasbo naredila vse, kar bi se lahko od nje pričakovalo in še. Tudi hčerkam in vnukom je vcepila ljubezen do petja. Lučka je v zborovski repertoar uvrščala tudi argentinske in mednarodne skladbe, ki so se jih pevci in pevke lotevali na rednih vajah v pevski sobi Svete Cecilije. Kadar so zbor naprosili za sodelovanje, pa naj bo kdorkoli, in za vse vrstne prireditve, vedno je bil odgovor: "JA", tudi če je bilo težko zaradi izgube kakšnega dragega člana, a prebolel je hude trenutke in nadaljeval.

O zborovem delovanju poročajo v tedniku Svobodna Slovenija, v reviji Duhovno življenje, na radiu Ognjišče. Slike in zvočni posnetki so nam dostopni na spletu. O družinskem in prijateljskem razpoloženju

med pevci pa najbolje poznajo le oni, ki jih družijo veselje do petja.

Slovenski pevski zbor San Martin je pel pod vodstvom požrtvovalnih zborovodij, ki so zboru z ljubeznijo posvetili svoje glasbene talente. Prvemu zborovodji Borisu Pavšerju, ki je vodil zbor sedem let in je bil častni gost na 70. obletnici zbora, so sledili Vinko Klemenčič, Slavko Rupnik, Lučka Marinček Kastelic in Ariana Žigart. Začasnimi zborovodje so pa bili Martin Duh, Rok Fink, Janez Mežnar, Lučka Kralj Jerman in Jože Omahna. Zbor so na orglah spremljale Matilda Kogovšek, Marjeta Smersu Boltežar, Marta Dimnik, Anica Jenko, Lučka Marinček Kastelic, Anka Savelli Gaser in Ariana Žigart ter argentinski glasbeniki. Tekom let so izstopali kot solisti: Vera Lavrič, gospod Klemenc, Tončka Rožanec, Slavko Rupnik, Vinko Klemenčič, Mile Benegalia, Kristina Žigart Petkovšek, Marija Baraga Marinček, Ema Pelan Ferfolja, Andrej Makek, Marjeta Gerkman Žagar, Toni Podržaj st., Daniel Delich.

Iskreno čestitamo pevskega zboru k tako visokemu jubileju in želimo, da bi nas razveseljeval s svojim petjem še mnogo let!

Z veliko hvaležnostjo se spominjamo vseh pokojnih članov zbora.

Lučka Makek

Viri: Letopis slovenskega glasbenega življenja v Argentini, Celje (1995); M. Marolt, Svobodna Slovenija 25 (1966), 43, 2; ZBORNIK dela v zvestobi in ljubezni, Zedinjena Slovenija 1948 - 1998, Buenos Aires 1998; 60 LET PRVE SLOVENSKE MAŠE 1948 - 2008 San Martín, 2008; Podatke so prispevali tudi Lučka Marinček Kastelic, Janez Filipič in Polona Makek.

SLAVNOSTNA OTVORITEV KNJIŽNICE "Dr. Emilio Komar"

10. julija 2023 je bil v knjižnici Universidad Austral, v kampusu Pilar, slovesno odprt sektor knjižnice z imenom Dr. Emilio Komar. V tem sektorju je predstavljenih več kot 3000 knjig in revij o moderni filozofiji, klasičnih jezikih, teologiji, zgodovini, etiki in drugem, s katerimi je Milan Komar razvil svojo obsežno kariero filozofa in učitelja na številnih fakultetah in inštitutih.

Ta knjižnica je bila prvotno na sedežu fundacije Emilio Komar (fundacija, ki še naprej širi misli in nauke filozofa). Ko je bil njen fizični sedež zaprt se je pojavila možnost, da bi ga preselili na Universidad Austral. Glavna skrb je bila, da ostane skupaj in na voljo. Delimo nekaj besed predsednika fundacije, Alberto Berro, kjer razkriva pomen te geste.

»Velika vrednost, ki je tu ohranjena in zaradi katere se toliko zahvaljuje tistim, ki so to omogočili, je, da knjižnica ostaja skupaj in na voljo tako, kot je bila v knjižnici Komarja in kot je bila zadnjih 20 let v fundaciji. Na ta način ni rešena le individualna vrednost vsakega dela, ki je sama po sebi zelo pomembna, ampak tudi njegova visoka vrednost in pomen kot sestavine konteksta. Knjižnica ali zbirka je živo pričevanje o avtorju in po njegovi smrti jo je pogosto težko ohraniti.

Ta zbirka govori o mojstru in organsko postane nepogrešljivo mesto, h kateremu se lahko obrnejo bodoči preučevalci njegove misli in zapuščine.«

Pri dogodku so bili prisotni člani družine Komar, člani fundacije Dr. Emilio Komar, vodstvo Universidad Austral, člani vodstva knjižnice in pater Luis Caballero, kaplan univerze, ki jo je blagoslovil.

Tako je velika intelektualna zakladnica dobro oskrbovana in na voljo novim generacijam, ki želijo ponotranjiti nauke dr. Milana Komarja.

Družina Komar

SEMINAR ZA UČITELJE

Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje RS bosta v sodelovanju z Zavodom RS za šolstvo v letu 2024 v Sloveniji ponovno pripravila in financirala strokovno izpopolnjevanje za učiteljice in učitelje šol slovenščine in drugih predmetov v slovenščini iz čezoceanskih držav.

Seminar bo predvidoma potekal od 21. do 28. januarja 2024. Rok za prijavo je 15. september 2023.

Od udeležencev seminarja se pričakuje, da bodo po zaključku seminarja poučevali v šoli ali na tečaju še najmanj dve leti oz. aktivno delovali v slovenskem združenju. Prav tako se pričakuje njihova aktivna udeležba ves čas seminarja.

Izbranim udeležencem bo organizator kril 90 % cene letalske vozovnice v ekonomskem razredu ter nastanitev in druge stroške povezane s seminarjem v Sloveniji.

Za prijavo je potrebno poslati na elektronski naslov urad.slovinci@gov.si izpolnjen in podpisan obrazec.

RAZMIŠLJANJA | Polarizacija v relativističnem svetu

Martin Sušnik | Filozof

7. junija se je v Peruju vršila balotaža med Pedrom Castillom in Keiko Fujimori. Polovica države je volila Castilla, predstavnika marksistične ideologije (in končnega zmagovalca) polovica pa Fujimori, predstavnico konzervativne desnice. Peruanci so morali končno izbrati med dvema dokaj skrajnima možnostima.

Mesec preje, 4. maja so se v Madridu vršile parlamentarne volitve (Asamblea de la Comunidad de Madrid). Isabel Díaz Ayuso (PP) je dosegla pomembno zmago s skoraj 45 odstotkov glasov. Levičarske stranke, če jih seštejemo, niso dosegle take številke. Volilna kampanja je bila očitno predstavljena v konfrontacijskih pojmih med »levico« in »desnico«. Levičarske stranke so v svojih govorih povdarjale, da gre za nasprotovanje ultra-desničarjem (»fachas«, po fašizmu), Ayuso je pa za geslo svoje kampanje izbrala »Komunizem ali svoboda«.

Maja so volili tudi v Čilu in sicer urednike bodoče ustave. Debata in glasovanje sta bila zopet zastavljena v polariziranih terminih med »levico« in »desnico«. Glasovanje je tokrat bilo množično nagnjeno na levo.

Celo volitve v ZDA lanskega leta so bile pojmovane kot alternativa med »levico« in »desnico«, v kolikor se tam more o levi ci govoriti. Da je v državi, ki ima dejansko dvostrankarski sistem, zadeva polarizirana ni čudno. Je pa ta polarizacija v zadnjih letih izjavila naraščevalno nasilje med alt-right (alternativna desnica) in anti-fa (proti-fašisti) skupinami, ki so postale nekaj več kot politični konkurenti. Po anketah kaže, da že nekaj let skoraj polovica republikancev smatra demokrate kot »nevarnost« za državo, in obratno (pred tridesetimi leti je to mnenje zagovarjala manj kot petina pristašev ene in druge stranke).

V Argentini se že več kot deset let govori o globoki »razpoki«, ki je družbo razdelila med branilce Kirchnerizma in njegovimi nasprotniki. Spor je marsikje postal tako ogorčen, da je povzročil prekinitve prijateljskih in celo družinskih odnosov.

Primere bi lahko naštevali še in še... Kar pa ti primeri dozvedno izražajo -in to poudarja- je, da imamo dandanes vsakič bolj polarizirane družbe. To pomeni, da se politične opcije vsakič bolj uvrstijo v dve glavni možnosti, ki pa postaneta tudi vsakič manj spravljivi. Privrženci ene izmed teh možnosti so vsakič manj razpoloženi, da bi sprejeli predloge one druge stranke. Poleg tega, pa lahko to celo povzroči izrecni boj s pristaši ostale alternative, ki postanejo tako ne le nasprotniki, temveč kratkomalo sovražniki.

Če so te analize resnične, se nam seveda pojavlja cela vrsta vprašanj o usodi sodobnih zahodnih demokracij. Nekatere v zvezi z vsakdanjo politično prakso (kako bo možno doseči potrebne medstrankarske sporazume, brez katerih ni možno vladanje ne dosežek skupnega dobrega?) in z družbenim sožitjem (kako bi preprečili, da bi ta polarizacija povzročila nasilne pojave in borbo med sodržavljani?). Vprašamo se lahko tudi o vzrokih te polarizacije. Med njimi so gotovo razlogi vmešani s političnimi volilnimi strategijami: marketing se je že davno izučil, da bolj koristi energijo prepričevanja osredotočiti na določeno skupino in v njej vzbuditi slepo zvestobo, namesto da bi merili vsem možnim »kupcem«. To seveda vedo tudi mediji in politične stranke. Poleg tega, konfrontacija s »sovražnikom« pripomore k zedinjenju raznih manjšin, ki bi morda ne prišle skupaj, če bi ne imele enega istega in jasno identificiranega nasprotnika. To so imeli na jasnem nacisti, fašisti, komunisti, in rekli bi, da vsi

modernejši ideologi. Nič manj pa današnji vladarji ali pa aspiranti na vlado, zlasti populist in njihovi teoretiki (napr. Ernesto Laclau).

Vendar tu bi radi nastavili vprašanje, ki se nanaša na pojav polariziranega fanatizma ravno v sodobni kulturi, ki si je po totalitarnih izkušnjah prve polovice prejšnjega stoletja zastavila, da bi v prihodnosti preprečila take fenomene. Ali se ni ravno zaradi tega v postmodernejši tako uspešno razpršil dandanes hegemoničen relativizem? Ali se niso zaradi teh »moralnih razlogov« intelektualci in kulturniki prizadevali za zavračanje objektivne resnice in absolutnih vrednot češ, da bi se s tem preprečilo nasilje, fanatizem, fundamentalizem in skratka -razen relativizma- vsak »zem« ter se tako pospešilo mnogoterost, demokracijo, toleranco in svobodo? Je pojav prenovljenih polarizacij le protisloven fenomen sodobne postmoderne kulture, morebiti poslednji udarec z repom odhajajočega zaupanja v temelje in v resnico, ali so te polarizacije v tesnem stiku z današnjim prevladujočim mišljenjem?

Iz strahu pred avtoritarnimi grozotami prejšnjega stoletja, ki so bile opravljene v imenu neke »resnice« in so celo vsebovale dogmatično vsiljevanje teh »resnic«, si je postmoderna družba zamislila, da bo to nevarnost preprečila z zanikanjem resnice kot take. Če ne verjamemo več v resnico, ni možnosti, da bi verjeli nekemu, ki bi nam hotel kaj v imenu resnice vsiliti, ali pa da bi mi sami postali vsiljevalci in fanatiki. Kritična misel, v tem smislu, ki bi po korenu morala biti razločevalna (krino, po grško, »razločiti«), je kratkomalo postala zaničevalna. Izziv je bil torej poenostavljen: da bi ne bilo treba razločevati kaj je resnično kaj pa ne, denimo raje, da ničesar ni resnično, in se tako tudi izognemo tveganju, da bi se ob razločevanju motili.

“ Je pojav prenovljenih polarizacij le protisloven fenomen sodobne postmoderne kulture, morebiti poslednji udarec z repom odhajajočega zaupanja v temelje in v resnico, ali so te polarizacije v tesnem stiku z današnjim prevladujočim mišljenjem? ”

Zanikajmo torej, da bi bilo kaj predhodnega, kaj »danega«, ki nebi bil produkt naših odločitev, bodisi osebnih ali pa kulturnih. Pojmujemo, da je vse le kulturni konstrukt, vse le naša izdelava, in da torej tudi vse nudi možnost za preoblikovanje, če bi ga svobodno želeli.

Kar smo pa v tako enostavnem in navidezno jasnem predlogu morda kot človeštvo spregledali je, da ima to zanikanje resnice v temeljnem jedru ravno iste lastnosti kot ga imajo držje, ki »resnico« vsiljujejo, istočasno pa spodbujajo psihološko razpoloženje, ki človeka naredi bolj dovzetnega za taka vsiljevanja.

Da razjasnimo pojme: relativizem ne sloni le na trditvi, da ima vsak pravico imeti svoje mnenje in svoj pogled nad stvarnostjo, temveč trdi (če smemo tako reči), da ta pravica temelji na nemožnosti resničnega spoznanja stvarnosti. Zanika človeško možnost dostopa k realnosti, k resnici bitja. Vsa postanejo torej

“ Kritična misel, v tem smislu, ki bi po korenu morala biti razločevalna (krino, po grško, »razločiti«), je kratkomalo postala zaničevalna. Izziv je bil torej poenostavljen: da bi ne bilo treba razločevati kaj je resnično kaj pa ne, denimo raje, da ničesar ni resnično, in se tako tudi izognemo tveganju, da bi se ob razločevanju motili. ”

enakovredna mnenja, resnica kot taka je pa odstranjena. Kako pa to vpliva na človeka?

Psihološka posledica tega zanikanja resnice ni gotovost, se razume, temveč svojevrstna zmeda, ki se pojavi prej ali slej. Če ni resnice, to pomeni, da ne moremo spoznati smisla in tudi ne vrednot, ki bi nam služile kot ka- žipoti za usmeritev lastne eksistence. Ker se pa brez smeri ne da živeti, je zmeden človek dosti bolj razpoložen, da sprejme katerokoli rešitev in orientacijo, ki se mu prepričljivo ponuja. Če sam ne ve kako in kam, se mora vdati nesmislu ali pa sprejeti navodila, ki mu jih kdo nudi. Mora se oprijeti nečesa, a zaradi predpostavljene zanikanja resnice, je tedaj bolj razpoložen, da usmeritve nekritično sprejme, saj je brez resnice skoraj nesmiselno opravljati globoko razločevanje.

Zato je tudi bolj razpoložen, prvič, da sprejme misli, ki ne zahtevajo iz/od njega dosti razmišljanja in poglobitve. Skratka, postane dovzeten za enostavne, oz. poenostavljene poglede, ki ponujajo simplificiran nazor in tudi enostavne rešitve za življenjske težave. Toliko bolj v podvignih družbi, v kateri »nimamo časa« za jedrnata razmišljanja. Te poenostavljene ponudbe pa običajno izgledajo takole: vse zlo prihaja le iz enega vzroka, »mi« pa predstavljamo rešitev, ker se proti temu vzroku borimo. Zato je tudi Goebbels imel kot prvo načelo za uspešno propagando: treba je zreducirati kompleksnost sovražnikov v eno samo realnost, brez zapletenih mnogoterosti, da postane identifikacija enostavnejša. Mi smo »ta dobri«, kdor se nam upira ali se pa z nami ne strinja spada k tistim, ki zlo povzročajo, ali pa so celo oni sami zlo kot tako. To se pravi, poenostavljenje prihaja za roko z maniheističnim pogledom, oziroma s sporno rivaliteto, ki neizogibno povzroči polarizacijo v družbi.

Drugič: to nerazmišljujoče sprejemanje takih ideologij se seveda ne opira na intelektualne razloge, temveč le na čustvene. Ker pa gre za čustvenost, ki je od razuma ločena, je neizogibno slepa čustvenost. Še več, je čustvenost ki oslepi, in tako naraščevalno onemogoča intelektualno razločevanje in jasno gledanje. To povzroča oslepljen fanatizem, ki spor še bolj zaostri; misel »mi smo ta dobri - oni so zlo« se napihne z nekritično mislijo »pri nas delamo vse prav in vse naše ideje so pravilne« in torej »pri njih je vse napačno«, kar goji polarizacijo in sovraštvo. Zato je za polariziranega fanatika tako običajna »potrditvena pristranskost«, to se pravi, nagnjenje k iskanju, tolmačenju in razlaganju dejstev ali podatkov, ki potrdijo lastne misli in zavračanje tistih, ki bi te misli lahko spravili v negotovost. Ta pristranskost prav gotovo ni lastnost le našega časa, je pa v sodobnosti obilno pospeševana zaradi informativnih sredstev, ki jo gojijo. Opažamo kako je naš odnos z mediji -ki jih v našem času imamo številnejše kot nikoli prej- mnogokrat s to

pristranskostjo označen, toliko, da je zaslužilo pred nekaj leti slaven neologizem »po-resnice«.

Znajdemo se torej v situaciji v kateri so se, po eni strani, politične, ekonomske in medijske moči izpopolnile v svojih taktikah za manipuliranje s pozivom na oslepljeno čustvenost (zlasti na emocijo jeze, ki je, kot vemo, dokaj vabljiva emocija, ker v subjektu poživi energijo in ga »okrepi« - zato tudi rivaliteta in konfrontacija postaneta atraktivni ter vzbujata več zanimanja kot pa zmerni predlogi). Dodajmo še, da s pomočjo dandanes slavni algoritmov postane kratkomalo zagotovljeno, da bo vsak gledal-bral-slišal predloge in mnenja, ki se že v naprej ujemajo z lastnimi »prepričanji«, kar v vsakemu pospešuje občutek, da mnogo ljudi misli kot on, da »nas je veliko« (in se s tem krepi zamisel, da morajo biti te misli torej resnične). Zopet bi bil Goebbels ponosen, saj je v enajstem načelu nacistične propagande dejal, da je treba čim več ljudi prepričati, da mislijo »kot cel svet« in tako povzročiti vtis enotnosti.

Po drugi strani, imamo pa občinstvo, ki tako manipulacijo ne samo dovoli, temveč ji privoli in jo celo išče, saj si mnogokrat tako poskuša utrditi prepričanja, ki so dejansko šibka. Kako pa naj bi bilo drugače, če je vse relativno? Zato pa išče v konfrontaciji okrepitev, v ponavljanju gotovost in v masifikaciji čut pripadnosti, ki naj mu služi kot potrditev. Skratka, lastna krhkost ga vodi iz čista inferiornosti do masohizma in do potrebe po simboličnem odnosu z neko ideologijo, z neko skupino in običajno tudi z nekim liderjem, prav tako pa tudi do ošabnih ali celo nasilnih ravnanj, s katerimi išče tisto inferiornost kompenzirati. Na pultu so torej vse psihološke sestavine za kuhanje in kipenje polarizirane družbe.

Kar tu ponujamo v pomislek je torej teza, da relativizem ne samo ne pripomore k preprečenju polarizacije in nagnjenja k fanatizmu, temveč (da celo to)/jih celo pospešuje. To pa ni čudno, če spoznamo, da je v filozofskem jedru, kot rečeno, osnova posmodernega relativizma prav ista kot osnova modernega idealizma: zaprtost pred resnico. Že res, da je sodobna prevladujoča misel do neke mere nastala kot opozicija modernim idejam. Vendar gre za opozicijo, ki je sprejela temelj nasprotnika. Je, bi rekel Komar, »podrejeno nasprotovanje«. V tem smislu sodobni relativizem ni proti-moderen, temveč nova varianta (morda bolj dosledna) moderne želje po avtonomiji in eksplicitnosti modernega načina (ne)odnosa z dano resnico. Zato relativizem ne »odpira« (čeprav ga marsikdo sprejme v imenu neke open-mind), temveč zapira.

“ Kar tu ponujamo v pomislek je torej teza, da relativizem ne samo ne pripomore k preprečenju polarizacije in nagnjenja k fanatizmu, temveč (da celo to)/jih celo pospešuje. ”

Spada ravno tisti drži, ki ne išče resnice, temveč gotovost (kar ni isto in je, do neke mere, glede razpoloženja do stvari celo nasprotno). Ki pred stvarnostjo noče biti prepustna, temveč vsiljiva; ki v »drugem« ne išče objektivnega smisla ter mu ne pripozna absolutne vrednote, in ga torej more smatrati le kot orodje ali pa kot ovira, kot je fanatiku (zlasti v današnji polarizirani družbi) značilno.

KOLEDAR

2. septembra

Skupni koncert slovenskih zborov v Slovenskem domu San Martin

3. septembra

Mladinski dan na Pristavi

9. septembra

Obletnica Prešernove šole

10. septembra

Mladinski dan v Našem domu San Justo

23. septembra

Slomškova proslava v Slovenski hiši

24. septembra

Mladinski dan v Slovenski vasi

8. oktobra

Obletnica v Našem domu San Justo

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

SOLIDARNOST

Ko je Slovenija doletela strašna ujma, ki je mnogim vzela vse, se je hitro pokazala tudi neverjetna solidarnost Slovencev, sosedov in drugih držav Evropske Unije. V časopisih smo brali naslove: »Solidarnost je v slovenski družbeni zavesti«, »Slovenija, država, kjer so doma srčni ljudje in solidarnost«, »Po uničujoči vodi in plazovih dolino preplavili prostovoljci«, »Solidarnost brez meja«. Slovenska vlada je razglasila ponedeljek, 14. avgusta, za »Dan solidarnosti« z namenom, da bi ta dan Slovenija stopila skupaj v pomoč ljudem, prizadetih v poplavah. »Na ta dan lahko vsak po svojih močeh na prizadetih območjih, kot tudi v drugih mestih in krajih, pomaga na različne načine, med drugim tudi s čiščenjem, zbiranjem pomoči, doniranjem ali pa tudi kako drugače prizadetim v poplavah pokaže, da niso ostali sami« je objavljeno na spletni strani Vlade.

Odziv je bil fantastičen. Poleg prostovoljnega dela (na dan solidarnosti se je prijavilo za pomoč na terenu več kot 14.000 prostovoljcev) so se Slovenci radodarno odzvali: zbirali so – poleg hrane in vode – delovno

opremo, orodje, čistila, razkuževalce in podobno materialno pomoč. Organizirale so se tudi razne nabirke preko Karitas in drugih humanitarnih ustanov, v nedeljo, 13. avgusta so po vseh slovenskih župnijah nabirke bile namenjene žrtvam ujme. Veliko solidarnosti so pokazale tudi sosedne države in Evropska Unija, ki so Sloveniji poslale naprave za izsuševanje prostorov, bagre, mostove ter helikoptere za pomoč. Solidarnost je v mnogih primerih spremenila solze obupa v solze hvaležnosti.

Kaj nam pa pregovori govorijo o solidarnosti?

• Kar skupaj leži, skupaj drži. (Slovenski pregovor)

• Če samo enemu človeku pomagam do upanja, ne bom živel zaman. (Martin Luther King, ameriški baptistični duhovnik in borec za državljanske pravice)

• Brivec brije drugega zastoj. (angleški pregovor)

• Znosno je garanje, ko se z mnogimi deli utrujenost. (Homer, antični grški pesnik)

• Če ena roka druga drugo umiva, bosta obe lepi. (nizozemski pregovor)

• Vsi za en enega in eden za vse. (Aleksander Dumas, francoski pisatelj)

• Vrana vrani oči ne izkljuje. (slovenski pregovor)

• Duhovnost, velikodušnost, solidarnost, vztrajnost, bratstvo, veselje, so vrednote, ki najdejo svoje najgloblje korenine v krščanski veri. (papež Frančišek)

• Usluga za uslugo. (nizozemski pregovor)

• Ni pravega miru, če ga ne spremljajo pravičnost, resnica in solidarnost. (sveti papež Janez Pavel II)

• Papež in kmet skupaj vesta več kot papež sam. (italijanski pregovor)

• Pravico kritizirati ima samo tisti, ki ima solidarno srce. (Abraham Lincoln, ameriški odvetnik, politik in predsednik)

• Ko se pajki združijo, lahko ubijejo leva. (etiopski pregovor)

Izbral: Jože Jan

GLASBA NAJ TE OBJAME

SKUPNI KONCERT SLOVENSkih PEVSKIH ZBOROV
OB 75 LETNICI SLOVENSKEGA PEVSKEGA ZBORA SAN MARTIN

V OBJEMU GLASBE PRAZNUJEMO:

Slovenski pevski zbor San Martin
Zborovodkinja: Ariana Žigart

Mešani pevski zbor San Justo
Zborovodja: Diego Alfredo Perez

Slovenski moški zbor
Zborovodja: Matjaž Rožanec

EX CORDE - Pevski Zbor Slomškovega Doma
Zborovodja: Diego Alfredo Perez

Sobota, 2. septembra 2023, ob 20. uri
SLOVENSKI DOM SAN MARTIN - Ramon Carrillo 2302, San Martin

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN
Ramon Carrillo 2302, San Martin, Argentina

PREŠERNOVA ŠOLA - PRISAVA
70 LET

**70 LETNICA
PREŠERNOVE
ŠOLE**

V SOBOTO, 9. SEPTEMBRA 2023, OB 18. URI

Igra v izvedbi Prešernove šole

PETER PAN

Prisrčno vabljeni sedanjí in nekdanji učenci, učitelji, starši in prijatelji naše šole

Republika Slovenija
Urad vlade za Slovence
v zamejstvu in po svetu

Slovenski dom Pristava
Rep. de Eslovenia 1851
Castelar - Buenos Aires

“Dober boj sem izbojeval, tek dokončal in vero ohranil. Odslej je zame pripravljen venec pravice, ki mi ga bo dal tisti dan Gospod, pravični sodnik.”

(2 Tim 4, 7-8)

V milosti dolgoletnega duhovništva je 7. avgusta 2023, v starosti 85 let, zaspal v Gospodu zvesti Jezusov učenec, duhovnik

† MSGR. MIRKO GRBEC

Počivaj v miru!

Zapustil si nam zgled ljubezni do matere Marije in Jezusa. Bil si graditelj božjega kraljestva, človek miru, katerega si tudi razdajal, ponižen, človek molitve, posebno rožnega venca. Velik častilec nebeške Matere in svete Evarhristije.

Žalujemo a hvaležni za zgled, se z molitvijo poslavljamo od tebe, brata Marjan in Jože, sestri Erna in Marica vsaki in svakinje, nečaki in nečakinje s družinami ter vsi sorodniki v Argentini in Sloveniji.

Po dolgem plodnem življenju nas je zapustil naš dragi stric

† JANEZ AHAČIČ

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste ga počastili s svojim prijateljstvom in prosimo za molitev v njegov spomin.

Družina Komar -Ahačič

Buenos Aires, Ljubljana | 28. 7. 2023

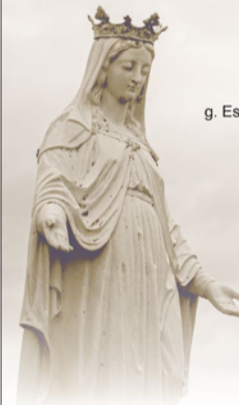
„Pridite k meni, ki ste utrujeni in jaz vam bom dal počitek.“ Mt. 11,28

Prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da nas je 8. avgusta, v 89. letu starosti, za večno zapustila naša ljuba žena, mama, stara mama, prababica, teta, svakinja in tašča

MIRJANKA BAJLEC por. VORŠIČ

14/12/1933 - 08/08/2023

Iskrena zahvala vsem za spremljanje ob teži izgubi in molitve. Zahvaljujemo se našemu župniku g. Ricardo Fernández Caride, g. Esteban Casella in g. Ignacio Laxagne za koncelebrirano daritev sv. maše.

Žalujemo:

mož: Vladimir
hčerke in zeti: Mirjanka in Jure, Lučka in Gustavo, Pavinka in Germán
sinova in snani: Vlado in Maria Inés, Tomaž in Silvana
Vnuki: Tajana in Gonzalo, Nevenka in Jona, Matjaž, Blaž in Gisela,
Jaki in Sofia, Marina in Lucas, Ivanka, Belén in Martin, Ljudmila in Gabi,
Peter, Matej in Paloma, Pavinka, Tomi, Juan Manuel, José Antonio, Regina
Pravnuki: Clara, Lara, Birkó, Mili
Brat: Jože
Svakinja, nečaki in ostalo sorodstvo

Priporočamo jo v molitev in blag spomin.

Buenos Aires, Trenque Lauquen -Argentina, Slovenija, Španija

Svobodno Slovenijo podpirajo

KOPAC S.A.
Fábrica de tubos y envases de cartón

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Grupo HZ

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

BAJDA s.r.l.